

ΣΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Τρέχουν ή κυρίαις 'στὰ ἐμπορικὰ
Καί, παλῆα καινούρια, καί καλὰ κακὰ
Πράγματ' ἀγόραζον μύρια τοῦ συρμού
Στὴν ὁδὸν Αἰόλου, 'στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

Κάθε μιὰ κυττάει, κάθε μιὰ 'ρωτᾷ
Γιὰ δαντέλλαις, γάντια καὶ μεταξὺ
Καὶ φτερά, στολίδια, χιλιαδὸς bibelot
Εὐκόλα τὰς πέρουν τάλαφρὸ μυαλό.

"Αχ! γλυκαὶς κυρίαις, ἄχ; νὰ μὴ μπορῶ
Νὰ γενῶ στολίδι, νὰ γενῶ φτερό
Μόνο γιὰ νὰ νιώσω μέσα 'στὴ βιτρίνα
Μία τῆς ματιᾶς σας φλογερὴ ἀκτῖνα!

Φλόρα Μυράμπελη

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΔΕ ΚΑΣΤΡΟ

Προσφιλέστατέ μοι Κόμη.

'Ελπίζω ὅτι ἡ ὑγεία σου θὰ εἶνε πλέον ἢ εὐάρεστος, ἀφ' οὗ, ὡς μοῦ ἔγραψες ἐπανελάθες τὰς πρὸς πολλοῦ διακοπείσας σχέσεις σου μετὰ τὰς χύτρας τῶν διαφόρων μαγειρείων τῆς Σταμπούλ· εὐχομαι ἀπὸ καρδίας αἱ σχέσεις σου αὗται νὰ διατηρηθῶσιν ὁμαλῶτεραι ἀπὸ τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἄλλων μεγάλων Δυνάμεων, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀγνοῶ κατὰ πόσον αἱ ἰδικαὶ σου δυνάμεις θὰ εἶνε μεγάλαι.

Μετὰ τὰ προλεγόμενα ταῦτα, ἐλλόγιμε φίλε, ἅτινα κινδυνεύουσι νὰ λάθωσι διαστάσεις Ἀντωνιαδεῖου ἔπους, σπεύδω νὰ ἐκτελέσω τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν σου καὶ νὰ σοὶ ἐκθέσω τῆς σημερινῆς κατὰστασιν τῆς Πατρίδος.

'Ηγνόουν, ἔνδοξε Κόμη, ἐὰν ἔπρεπε πρῶτον ν' ἀρχίσω ἐκ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἰσοζυγίου ἢ ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐκ τῆς προτάσεως περὶ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ κ. Τζάνε ἢ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν ἰταλὸν ποιητὴν Καβαλλότην, ὅστις ἀπέρριψεν, ὅπως καὶ σύ, ἔνδοξε ποιητά, τὸ προσενεχθὲν αὐτῷ ἐλληνικὸν παράσημον. Ἐν τῇ ἀπορίᾳ ταύτῃ εὐρισκόμενος ἤκουσα καλλικελάδου πωλητοῦ ἐρημερίδων διασαλπίζοντος τὴν νέαν ἐκδοσιν τοῦ Ἑθνομῶ Πιεῖματος καὶ ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι εἶνε δυνατόν ἐκ τούτου ν' ἀρυσθῇ πνεῦμα καὶ μάλιστα Ἑθνικόν διὰ τὴν μελετωμένην ἐπιχείρησιν ἡγόρασα τὸ διατυμπανιζόμενον ἐμπόρευμα.

Ὁμολογῶ δημοσίᾳ, ὅτι δὲν μετεμελήθην διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην, διότι εὗρον ἀκριβῶς πᾶν ὅ,τι μοὶ ἐζήτησες διὰ τῆς ἐπιστολῆς σου, ὅλῃα δὲ τὴν Ἐπιστάσαν Καίσαρσιν τῆς Πατρίδος ἐκτιθεμένην μάλιστα διὰ στίχων καὶ ζωηρῶν χρωμάτων ὑπὸ τινος ἐνθουσιώδους νέου ἐκ... Γαργαλιάνων. Βεβαίως μετὰ τὴν ἀνγκάλυσιν ταύτην δὲν θὰ ἔχῃς

τὴν ἀπαιτήσιν, εὐγενέστατε μοι Κόμη, νὰ σοὶ γράφω ἐγὼ εἰς πεζὸν πᾶν ὅ,τι δύναται ν' ἀπολαύσῃ ἡ ὑμετέρα ἔξοχος διάνοια ἐμμέτρως. Σπεύδω λοιπὸν νὰ σοὶ παράσχω τὴν πνευματικὴν ταύτην πανθαλασίαν ἐλπίζων, ὅτι θὰ τὴν καταβροχθίσῃς μετ' ὀρέξεως, ἂν οὐχὶ μεγαλειτέρως, τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς ἐκείνην, ἣν δυνύεις ἐπισκαπτόμενος τὰ μαγειρεῖα τῆς πρωτεύουσας τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους.

* *

Ὁ ἐνθουσιώδης ποιητὴς ἐκ πνεύματος κοσμοπολιτικοῦ ὁρμώμενος θεωρεῖ πατριώτας αὐτοῦ οὐχὶ μόνον τοὺς ἐκ Γαργαλιάνων ἔλκοντας τὸ γένος, ἀλλὰ πάντας, καὶ ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ταύτῃ ἄρχεται ὡς ἑξῆς:

Βλέπετε ὦ πατριῶται, τὸ ἐργατικὸν μελίσσι
πῶς ἐργάζεται, πῶς τρέχει, τὴν κυψέλην νὰ γεμίσῃ.
πῶς ἀπ' ἀνθὲς εἰς ἀνθὲς τρέχει καὶ μὲ προσοχὴ συλλέγει
καὶ ἡ προσοχὴ του ὅλη εἶνε πάντα εἰς τὸ μέλι.

'Αλλ' ἐνῷ ὁ ποιητὴς ἐξαίρει τὴν προσοχὴν τῶν μελισσῶν, ἐν τούτοις αὐτὸς πολὺ μικρὰν ἔδειξε προσοχὴν εἰς τὴν ὁμοιοκαταληξίαν καὶ εἰς τὸ μέτρον, ἵσως πρεσβεύων, ὅτι πᾶν μέτρον... εἶνε ἄριστον. Ὁ ποιητὴς προχωρεῖ καὶ μετ' ἐκπλήξεως βλέπει, ὅτι ἂν καὶ κοῦν ποιεῖν δὲν ἔλῃ — ὅχι ὁ ποιητὴς ἀλλὰ τὸ μελίσσι, ἐννοεῖται —

ἔχει ὅμως πλήρη τάξι

καὶ ὁ μελισσοουργὸς μὲ μότον τὸν καπνὸν θὰ ὑποτάξῃ
καὶ ὡς ἡδίκως καὶ ἄρπαξ ἀφαιρεῖ τὸν ἰδρωτὰ του
ἀλλ' ἐκεῖτο σκοτισμένο δὲν κινεῖ τὰ πτερὰ του.

"Ἦδη, ἐλλόγιμε φίλε, θὰ νομίζῃς, ὅτι ὁ μελισσοουργὸς — ὅχι βεβαίως ὁ δικηγόρος κ. Μελισσοουργὸς — ἀλλ' ὁ ἰδιοκτητὴς τῆς κυψέλης θ' ἀφαιρέσῃ ὀλόκληρον τὸ μέλι. Ἀπ' αὐτοῦ ἰδοὺ τί λέγει ὁ ἐμπνευσμένος ποιητὴς, οὕτινος ὁ Πήγασος κινεῖ ἀδιακόπως τὰ πτερὰ του:

ὁ μελισσοουργὸς λυπεῖται μελισσῶν τὰς μυριάδας
καὶ εἰς αὐτὰς ἀφίνει μέλι τὰ περνοῦν τὰς ἀποφράδας.
Προσεῖ ὅμως μεγάλως καὶ σοφὸ τὸ ὀνομάζω
τῶν καλῶν διοικητῶν του τὴν φρεσὶν πολὺ θαυμάζω
διότι πάντοτε πασχίζει τὸ ταμεῖον νὰ γῇ μέλι,
τὰ τὰ τρώγοντ' ἐν χειμῶνα καὶ τὰ κρύο στήν κυψέλην.

Σὲ φαντάζομαι ἀποροῦντα καὶ ἐτοιμαζόμενον νὰ μοὶ γράψῃς, ὅτι ταῦτα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἐνεστώσαν κατὰστασιν τῆς Πατρίδος, ὅποιαν καὶ ἡ Κατήχησις τοῦ κ. Δαμαλά πρὸς τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Δὲν ἔχεις δίκαιον ἡπακτῆθης ἐκ δευτέρου. Ἀκουσε τί λέγει ὁ ποιητὴς, οὕτινος πρέπει νὰ λυπηθῇς τὴν πενθοῦσαν καρδίαν:

Ὅπως εἶναι πατριῶται, τὸ πολὺ μικρὸν μας ἔθνος
ὅπ' ἐξώκειλε τοσοῦτον κ' ἡ καρδιά μου ἔχει πένθος.
Τὸ μικρὸν μας ἔθνος εἶναι πατριῶται ἡ κυψέλη,
ὁ λαὸς του τὸ μελίσσι καὶ οἱ φόροι μας τὸ μέλι.

Τώρα πιστεύω θὰ ἐννοῇς δικτὶ ὁ κ. Τρικούπης ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ λαὸς θέλει φόρους καὶ πράγματι θὰ τοὺς θέλῃ, ἀφοῦ ὁμοιάζουσιν, ὅσῳ βαρεῖς καὶ ἐὰν εἶνε, μὲ μέλι. Ἀτυχῶς ὅμως οἱ πολιτικοὶ μας, κατὰ τὸν ποιητὴν προβαίνοντα κατωτέρω, ἀσυστόλως δίδουν ἐκ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ τὸ ἔθνος ἐκλινε πλέον γόνυ, ἐὰν δὲ ποτε οἱ στενάζοντες ὑπὸ τὸν ζυγὸν φωνάζωσιν «ζήτω πλέον οἱ λαοὶ ἐλευθερίας» δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ κυψέλῃ οὐδὲν καὶ οἱμοὶ! δὲν θὰ ἐπιτευχθῶσιν οἱ διακχεῖς πόθοι τῶν Ἑλλήνων.

ἵνα μὴ συμβῶσιν ὅμως τὰ δυστυχήματα ταῦτα ὁ ἐκ Γαργαλιάνων ποιητὴς θεωρεῖ καθήκον του νὰ δώσῃ τὴν συμβουλὴν του, νὰ κλύσῃ ὡς Ἱερεμίας καὶ νὰ κανονίσῃ τὴν εὐχὴν τῶν πετριωτῶν :

Ἀποστρέψου Δαὲ θθεν τὴν πολιτικὴν ἐκείνην,
ἥτις ἔφερ' ἀκουσίως 'ς τὴν ἐσχάτην καταστροφήν
ὡς πτωχὴ καὶ πειναλέα, ὃ πατρίς μου εἶσαι πλέον
καὶ ἐγὼ Ἱερεμίας τὴν καταστροφὴν μου κλαίω.
Εὐχρηθῆτε θθεν πάντες 'ς τὴν Τριάδα τ' αὐρανοῦ,
τὰ χαθοῦν ἔλ' οἱ κρηῖνες μ' ἕνα κρότον κεραυνοῦ.
Γένοιτο !

Αὐτὴ εἶνε φίλε Κόμη, ἡ ἀχρεία ἐνεστῶσα κατὰστασις τῆς Πατρίδος. Ἐὰν νομίζῃς ἀναγκάζειν τὴν ἐνταῦθα ἀφίξίν σου, σπεῦσε ταχέως. Ἐγὼ νομίζω τὴν παρουσίαν σου ἀναγκαιοτάτην τώρα μάλιστα, ὅποτε ἀπεφασίσθῃ ἡ κατασκευὴ θεάτρου δι' ἑλληνικὰ ἔργα, ἀλλὰ πρόσεξε νὰ πρὸς λάβῃς καὶ τὴν Μάρτυρα Λίκατερίνην.

Ὅπως Ὑμέτερος

Γιοπανάιος

ΦΙΛΩΔΗΝ - ΜΙΓΔΗΝ

ΚΟΚΛΕΝ

Εἶνε μέγας, παίζει λέγουν καὶ μὲ τέχνη καὶ μὲ χάρι,
μὰ τί βγαίνει ; Εἶν' ἡ γλῶσσα ὅπου τόσῳ φιγουράρει.
Ἄ; μετέφραξε τὴν γλῶσσα καὶ ἂν ἦταν παλληκάρι
ἂς ἐρχόταν νὰ παράβῃ μὲ τὸ Νιόνιο Ταβουλάρη

ΧΟΡΟΣ

Ἐτοιμάστε τοὺς Σταυροὺς σας, τὰ παράσημα ἐν γένει,
ὕπουργοὶ καὶ ἀμαζάδες, βουλευταὶ καὶ παντοπῶλαι,
ἐπειδὴ τῶν Ἀλακτόρων θ' ἀνοιχθοῦν αἱ σάλαι ὅλαι
καὶ πρὸς χάριν σας καὶ πάλιν ὁ χορὸς αὐτὸς θὰ γένῃ.
Ἐτοιμάστε τοὺς σταυροὺς σας, τὰ παράσημα ἐν γένει.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ὦ ! τί ἀφόρητος ἀναιδεια !
ἐνῷ οἱ ἄλλοι μουρμουρίζουν
πέντε γιλιάρεις νομοσχέδια
αὐτοὶ μονάχοι τοὺς ψερίζουν.
ὦ ! τί ἀφόρητος ἀναιδεια !

Κεεκιζλέρ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΕΑΡΙΝΗΣ

ΣΤΕΑΡΙΚΩΝ ΚΗΡΙΩΝ

M. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ & ΣΙΑ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΡΑΓΕΙ 25.000 ΚΗΡΙΑ ΚΑΘΕΚΑΣΤΗΝ

ΕΛΥΚΕΡΙΝΗ ΕΛΛΗΝΗ ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΕΚ ΚΗΡΟΥ

Πάν ὅσα καὶ εὐαίστον κηρίον φέρονται τὸ ὄνομα ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Κ. Γραφεῖον Ἐκδόσεων

Τὸ ΑΣΤΥ Συνιστᾷ τὸ στεαρινοποιεῖον τοῦ κ. Μαρμαρίτου διὰ τὴν εἰσὶν ποιότητα τὴν ἀκαριαίαν ἀσμίαν καὶ ἀνεὺ καπνοῦ ἀπόσβεσιν τῶν κηρίων του καὶ τὸ σταθερὸν καὶ καθαρόν αὐτῶν φῶς. Πᾶς τις δὲ θὰ δυνήθῃ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν ἀπ' οὗ προμηθευθῇ ἐν πακέτῳ ἐκ τῶν ἐν τοῖς διαφόροις καταστήματι τοῦ κράτους πωλουμένων.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ

Διανομὴ γάλακτος εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους συνδρομητὰς πρὸς δρ. 1 κατ' ὅκω.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν.

Κεντρικὸν Γραφεῖον, ὁδὸς Πανεπιστημίου, οἰκία Βαλέτα Ιατροῦ.

Ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις :

Ὁδὸς Πατησίων καὶ ὁδὸς Ξενοφάντος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΝ ΕΡΓΟΝ

ΕΛΛΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΗΝΟΝ

Φ. ΦΑΛΚΕ

κατὰ μεταφράσειν ἐλευθέρων

Ν. Ι. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΤΑ 300 ΕΙΚΟΝΩΝ

25 ΤΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΔΡ. 1.80

Παμύρων δεδομένον Δρ. 60

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΒΙΑΜΠΕΡΙ

ΕΚΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Τόμος κομφοτάτα καὶ στερεώτατα δεδομένοι τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖν αὐτῶν, ἐν ὁδῷ Πατησίων, ἀριθ. 9.

Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ἀθ. Στεῖνη ἐπλούτισαν τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς « Ἀγγλίας » κομμωτηρίον των, ὑπ' ἀριθ. 94 διὰ μεγάλης συλλογῆς ἐκλεκτῶν ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου παντοειδῶν ἀρωμάτων, παχυμύρων καὶ παντοίων κοσμητικῶν ὑδάτων καὶ παντὸς ἄλλου ἀναγομένου εἰς τὴν τέχνην τοῦ κομμωτοῦ καὶ τοῦ μυροφῶς τὴν εἰδικότητα. Εἶνε τὸ μόνον ἐν Ἀθήναις κατάστημα, τὸ ἔχον ἀληθῆ καὶ ἐπιτυχῆ βαφὴν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς· παρέχει κτενίσματα καὶ προσθέτους κόμης εἰς τὰς κυρίας, δέχεται καὶ ἐπὶ μηνιαία ἀμοιβὴ καὶ συμφωνία πελάτιδας (abbonnements).